

ПАУЛА ЛАЙТ
УЛОВЪТ ОТ ВЕЩИЦИ Е
ИЗОБИЛЕН. БИВА ЛИ Я
СВЕТАТА ИНКВИЗИЦИЯ?
РЕЦЕПТА ЗА ОТВАРА ПРОТИВ
ПОЛИТИЦИ

chitanka.info

Неотдавна, пухкавото украинско дете-чудо, галеното чедо на БСП и бивш марионетен премиер Станишев нададе сърцераздирателни вопли, че в България е започнал лов на вещици. Не знаех какво да мисля по този въпрос и напървих магически мост във времето. Озовах се в Средновековна Европа и посетих, черния сабат. Отидох право на една горска поляна, където вещиците служеха литургия в прослава на Сатаната.

Срещнах зор, защото нямах делегатски пропуск (перо от сова, белязано със знак).

Дебелата пазачка, чиито цици закриваха пъпа, а носът ѝ беше осяян с куп брадавици, замислено запощи въшките си, а от беззъбата ѝ уста лъхна смрад на чесън:

— Мно-ого хитро, моме! — изсумтя. — Идваш от бъдещето, а? Че де ти е метлата-турбо със самолетен двигател? Де ти е шлемът с рога? А коженият сутиен? Я си признай, че си шпионка на Пресветата Инквизиция, дано рогатите я отнесат в пъкъла!

Когато ѝ обясних кротко, че представите ѝ за бъдещето на човечеството са твърде фолклорни, изсумтя и ме попита какво искам от тяхното сборище.

— Аз съм от България, мъдра жено — поклоних се смирено и искам да ти разкажа как у нас ловят вещици.

С колкото повече подробности заливах грозницата, толкова по-гневно ставаше лицето ѝ. Тя почервеня, та стана чак морава и имах чувството, че брадавиците ѝ всеки миг ще се спукат от яд.

— Кротко, мамче! — помолих я. — В нашия век много старици мрат от една зла болест. Зоват я хипертония. Бедата става точно, когато се ядосат много.

— Млък! Стига с тия купешки лиготи! — изръмжа вещицата. — Ти, пъпчиво изчадие на дърт прилеп и крастава жаба! Как смееш да обиждаш така мен и сестрите ми?!

— Не съм искала никого да оскърбявам. Само попитах...

— Попитала! Ами нали току-що, кучко безсрамна, нарече куп от най-некадърните и нагли ваши апаши на дребно „вещици“! Как смееш?!

Позамислих се и разбрах, че жената е права. И аз бих побесняла, ако моя пра-пра-правнучка от бъдещето вземе да ме сравнява с

посредствени и дебилни кокошкари. Кротко се извиних и я помолих да ме изслуша.

— Хубаво! — махна с ръка жената и се прозя отегчено. Започнах.

* * *

— У нас, стара майко, има повече магии как да се натъпчеш с парчета от държавната баница, отколкото за любов или за мор на тъщата или свекървата. Трите основни рецепти са заменки, ритуал „кон за кокошка“ и шуро-баджанашка стратегия. Хич не ми е лесно да ти обясня, ама ще се опитам. Какво значи заменка? Ами, заменят, например, изсечени гори в пущинака, на гъза на нашата география за апетитни гори, близо до Голямата солена вода. У нас тя се нарича „Черно море“. Разликата в цената между коня и кокошката отива в кесията на държавния чиновник. Един такъв вещер, на име Стефан Юруков, тартор на Държавната агенция по горите, е гушнал така три и половина милиона!

— Хайде де! И сам ли ги е гушнал? Та нали ортаците му в бандата щяха да му светят маслото?! — закачливо се изкиска старицата.

— Е, не е сам. Говори се, че всичките властници намазвали от тия заменки. Било с фесове, било с калпаци, всичките! Сега щели да разследват бивши министри и техните политически кабинети.

— А-а! И при нас, когато искат на кладата да иде пъдарят, а да се отърве господарят, говорят, че се води разследване! — радостно се разсмя вещицата. — И в нашето време Светата Инквизиция говори за разследване, когато грешникът и поклонник на Дявола си е платил поне 1000 жълтици. Разследват, разследват и току обявят, че върху разследваният кацнал бял гълъб и Светият дух рекъл, че е чист като изворна вода. Или, че нямало доказателства да е съгрешавал. Нищо, че мирише на сяр а редовно танцува гол по нашите сборища. Ама виж баламурниците, дребната цаца, жалките мошеници стават печено на скара без всякакви разследвания и тарикатлъци! Времената, моме, се менят, ама човеците — никак.

— Добре де, остави ме да продължа. В нашето Министерство на земеделието и храните се водят пет такива разследвания за разни

злоупотреби. Да речем, оставили са празни места в свитъка на заменките, който се нарича „регистър“, за да могат да правят и вписват такива и след мораториума. Тоз Юруков за шест работни дни раздал 350 хектъра горски площи край морето на четиридесет и седем частни собственици. Продавал ги по четири евро за кв. метър при пазарна цена по 100 евро. На брата на нашия велик велможа Станишев, Георги се казва, продали така, на безценица, 92 хектъра на Карадере, на Северното Черноморие за построяване на туристически комплекс.

— И 'кво? Туриха ли го вече в зандана тоя Георги? 'Зе ли му земята кралската хазна? Жигосаха ли на рамото му знака за разбойник? — заразитва ме ужасната бабичка възбудено.

— Виж, лелке, — въздъгнах. — Не могат да търсят отговорност от него. По закон всичко си е нормално. Той е невинен купувач. Ще разследват само държавния служител, подписал продажбата. Да не мислиш, че само Станишев питае братска любов? Нали и за брата на предишния министър, Милен Велчев уредиха верига от хотели на Черноморието? Да не искаш от властниците да загърбят родата си? Нали кръвта на вода не става? В края на краищата, и сегашният велик велможа, Бойко, има сестра. Вярно, засега нищо не ѝ е подарил, ама няма ли да е жестоко тя да е единствената премиерска рода без хотели?!

Жената махна с ръка и само презрително изсумтя.

— Нищо не знаеш! — продължих възмутено. — Разследват и за злоупотреби по оперативни програми на Европейския съюз. За случаи, когато с пари по проекти за селски туризъм са строили хотели; за сключване на договори с фирми, свързани с представители на властта, както е правил бившият изпълнителен директор на Държавен фонд Земеделие. Ще проверяват и как са усвоени парите по програмите за развитие на селските райони. Дали не са взети пари за дейности, които не са извършени.

— Е, и колко тарикати ша идат в зандана или на кладата?

— Е, рано е да се каже! Нали се провежда разследване.

— А бе, момиче, щом се проточи разследване, целта е само една магия — измъкването!

Мрачно замълчах. После се замислих и разпалено ѝ възразих:

— Има факти и имена. Един велможа, депутат от ДПС, Дурхан Мустафа, бивш кмет на Руен, е взел от държавния бюджет един

милион за проекти, по които нищо не е сторено или резултатите са фалшифицирани. Например, проекти за укрепване на реки и язовири.

— Тъй, тъй, ша са издавите кат' плъхове, заради крадливите чиновнически псета — запляска с ръце критичната ми слушателка. — Ами само в тоя Руен ли са крадили, вместо да правят заклинания за укротяване на водната стихия?

Ядосано замълчах.

— Добре де, добре! Не се цупи, момиче. Нещо друго ша ми разкажеш ли?

— В парламента са дали обществена поръчка за ремонт на депутатските жилища за 800000 лева, а за асансьори, които струват само 90000 лева, са дали 300000.

— Какво е това „асансьори“?

— Служат за левитация.

— А-ха! От тия работи не разбирам. Ама виж, ремонтите. Със злато ли облицовате стените на къщите си ма?! В тез жилища да не би да бълбукат фонтани от мед и вино?!

— Нищо не ти е ясно! — ядосах се. — Разликата в цените я прибират чиновниците.

— Ами тез занаятчийи и търговци, дето изпълняват поръчката, слепи ли са, та да не видят разликата в парите, дето пише, че са им платили и това, което са им платили наистина?

— Не са слепци, а свои хора на чиновниците. Нищо, че уж има Закон за Обществените поръчки. Поръчките винаги ги печелят шуробаджанаците.

— Ами, защо не се оплачете на съдията?

— Щото не се очаква да знаем тия неща. Обществените поръчки за тия ремонти са засекретени. Водят се държавна тайна.

— Че какво толкоз секретно има в хоросана и боята? — разсмя се вещицата.

— Почакай, още нищо не знаеш! — разпалих се. — В Министерството на труда и социалната политика са писали един милион за ремонт на една сграда. Само табелите струват над 35000. Правили са далавери и с помощни средства за инвалиди! А няма пари за детските надбавки и бавят средствата за лекарства на пенсионерите по болест... — Гласът ми изтъня, защото ми се доплака. Продължих:

— В Министерството на отбраната са купували за стола маси за шест човека по 1600 лева на бройка. В Министерство на вътрешните работи са вземали принтери по 1397 лева единия, а цената им е по триста, най-много — четиристотин. Купени са хиляда принтера и така са откраднати един милион лева.

— Не, не мога да ти обясня какво е това „принтер“! Важното е, че по този начин се краде. В най-голямото въгледобивно държавно дружество „Мини Марица — Изток“ са присвоени няколко десетки милиона. Строили са и са ремонтирали за цени, с 50% по-високи от нормалните. Купена е заседателна маса за 31 000 лева и столове за по 3000 лева. Дадени са 32 443 000 лева за поправка на техника, дето не може да бъде ремонтирана. И в енергийния държавен холдинг е така. Сега проверяват АЕЦ „Козлодуй“ за продажба на ток по неизгодни договори.

— А бе, жено, кое е туй кралство България?! Ами вие сте по-богати от Франция, Англия и Венецианската република. Как може властниците ви да си играят така с жълтици? Блазе ви!

Побеснях:

— Богати ли?! — тропнах с крак. — Ние се водим най-бедната държава в Европейския съюз. Пфу, богати! Знаеш ли, че няма лекарства, които поддържат живота на болните от рак?! Знаеш ли, че гладуват дечица, а старците ровят в боклука за къшей хляб? Знаеш ли...

— Хайде, хайде! Не се измъчвай, чедо — съжали ме бабичката. То властник и свиня наяждане нямат. Пратете ги на каторга, обесете ги или ги продайте в робство, а имотите им конфискувайте.

— Мно-ого лесно ти се струва!

— Лесно е, дъще, лесно е! Вие, модерните хора, много усложнявате живота си. Какви са тия безкрайни разследвания? Дигнал палат... Нека обясни на градската стража от кой лихвар е взел заема или как е спечелил жълтиците. Ако не може, събаряйте палата, а на крадеца отсечете дясната ръка. А който лъже народа, отрежете му подлия език!

— Ние не живеем в мрачното Средновековие!

— Хм, а много ли е „светло“ младите ви хора да стават бежанци, без да има война, а старците ви да ровят с плъховете и псетата в сметта? Светлина ли е най-тъпите и престъпни бандити да стават най-

богати и да се зоват „благородници“, а книжовниците ви да нямат пари да си купят билет за театър? Туй ли ви е цивилизацията?!

— Опитваме се да направим нещо!

— Не се опитвайте, а просто го направете! За да накажеш крадеца и измамника не ти трябва магия, а само да си мъничко по-смел и честен от тях. Стига с ваш'то лицемерие! Ша събаряте огнището на разбойника Доган, а палатите му си стоят несъборени. Отчитате кражбите на кокошки и в зандана влизат абдали кат' Вальо Топлото, а тия, дето изнесоха страната ви си свиркат и щракат с броеници. Наказвате слугите на истинските демони, а те си вирят главите. Искаше ми съвет... Е, хубаво, ша ти го дам! Умната с тая Света Инквизиция! От опит знам, че често поповете стават най-зли черни магове, а съдиите — най-големи разбойници. Отваряйте си хубаво зъркелите, та да не би следващите управници да ви лъжат как ша разследват днешните и така, до края на времето! И ако продължите да обиждате вещиците, сърдете се на себе си! Ша ви превърнем в крастави жаби!

— Няма ли изход, няма ли спасение?! — изстенах.

— Хм, едно момче-търговче, дето се пише по театро̀то и има много опърничава булка, Уил Шекспир го викат, ни убеди да му дадем рецепта за нашата вълшебна отвара. После 'зе да я повтаря в театро̀то, в една пиеса, „Макбет“. Говори се за безумието на властниците и за това, че кръвта, престъпленията и вината никога не могат да бъдат забравени. Ама май ваш'то време е много по-лошо и тежко. За вас тая отвара ша е слабичка. Затуй ша ти дам нова рецепта. Слушай и запомняй!

Вещицата затанцува и запя с дрезгав старчески глас:

*Хайде, бърже кръг сторете,
Мърши всякакви назначете
Да се смеси́ят във котела
Със червената повеля.
Първо, жаба мекотела,
Крадила един мандат
В социалния палат.
Своята крадлива гнус*

Пълнила с отровна слуз.

*Плам, пламти, котел, бълбукай,
Адска смес мехури пукай!*

*Мръвка Черноморски бряг,
заменена с пущинак,
куп със евро, кюлче злато
в ненаситното им блато.
Кълка от дъждовник гаден,
Ненаял се, вечно гладен,
Сейф на мутра, кост от псе
Със бомбе или със фес
В общото вариво влез!
Партийна люспа, депутатски зъб,
От преял министър пъп,
Пуздра от търбух акулов,
С недосмян народен улов.
Мумия от дърта квачка
Със прическа за стотачка,
Бран по тъмно бучиниш,
От Станишев косъм риж,
Турски нос ала Доган.
И на тая гнусна сган
сокът за да стане гъст
царски черва и пръст
на детенце в глад родено
и от глад пак умъртвено.*

*Плам, пламти, котел, бълбукай,
Адска смес, мехури пукай!*

— Като свариш отварата — ухили се дъртата вещица и разкри единствения си жълт зъб — капни от него в четирите посоки на цялата ви измъчена земя! И изречи: „Нека пламъците погълнат ония, дето са докарали до тоя хал клетия ни народ!“

Замълчах си с наведена глава. Нали си знаех, че споделих с далечната си пра-пра-пра баба само наистина кокошкарските дреболии? Все едно да ѝ се оплача, че болният го хапят въшки, а да пропусна, че има бубонна чума. Едва ли вълшебната ѝ отвара би ни помогнала. Но, все пак, не е зле да опитаме. От вас искам само да ми набавите съставките...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.